

Ο δημόσιος χώρος της Αθήνας ως πεδίο υποστήριξης δραστηριοτήτων φροντίδας της καθημερινής ζωής. Μελέτη δημόσιων χώρων που γειτνιάζουν με σχολεία

Ο σχεδιασμός των αστικών δομών και χώρων (δημόσιοι χώροι, αστικός εξοπλισμός, μέσα μαζικής μεταφοράς κ.ά) κατέχει πρωταρχική σημασία στη διαμόρφωση της εμπειρίας της καθημερινής ζωής του κάθε ατόμου στην πόλη. Οι πρακτικές του αστικού σχεδιασμού και της πολεοδομίας διαμορφώνουν τον αστικό χώρο με τρόπο ώστε να του αποδίδονται συγκεκριμένα κοινωνικά χαρακτηριστικά τα οποία συνήθως δε γίνονται άμεσα αντιληπτά αλλά κινούνται σε ένα δεύτερο επίπεδο ανάγνωσης του χώρου από το άτομο.

Μέσα από την οπτική του παιδιού και τις θεωρητικές προσεγγίσεις του φύλου και τηςσυμπερίληψης, η έρευνα επανεξετάζει τη λειτουργία του δημόσιου χώρου ως εναν χώρο υποστήριξης δραστηριοτήτων φροντίδας της καθημερινής ζωής, εστιάζοντας τη μελέτη σε δημόσιους χώρους που γειτνιάζουν με δημοτικά σχολεία της Αθήνας. Η επιλογή των συγκεκριμένων χώρων γίνεται καθώς ο δημόσιος χώρος γύρω από το σχολείο μπορεί εν δυνάμει να ειδωθεί ως ένα πεδίο επέκτασης της εκπαιδευτικής λειτουργίας, του παιχνιδιού και της μάθησης προς όλη την κοινότητα.

Μέσω της μεθοδολογίας που θα ακολουθηθεί, η έρευνα θα διερευνήσει κατά πόσο βιωματικά συμμετοχικά εργαλεία και πρακτικές για την προσέγγιση του χώρου, μπορούν να συμβάλλουν σε μία πιο πολυδιάστατη, διευρυμένη και ισορροπημένη χρήση του από όλα τα άτομα (διαφορετικών ηλικιών, φύλων, κοινωνικών ομάδων).

Ο ρόλος της αρχιτεκτονικής είναι καίριος για να δημιουργηθεί μία νέα κατεύθυνση χρήσεων και δομών των δημόσιων χώρων οι οποίες καλούνται να υποστηρίξουν με τρόπο συμπεριληπτικό τη δημόσια παρουσία και την εκπροσώπηση διαφορετικών ατόμων (παιδιά, ενήλικες διαφορετικών φύλων και ηλικιών κ.ά) και δραστηριοτήτων. Ανοίγοντας την έρευνα προς την ανάπτυξη συμμετοχικών εργαλείων για το δημόσιο χώρο με βάση την καθημερινή εμπειρία των ανθρώπων που επωμίζονται την φροντίδα των παιδιών σε αυτούς, δημιουργείται προοπτική ώστε να ενταχθούν ακόμη περισσότεροι παράγοντες στη διαδικασία αξιολόγησης και τον επαναπροσδιορισμό των υφιστάμενων χώρων με στόχο την ενίσχυση του παράγοντα της συμπερίληψης σε αυτούς.